

[Sundhedsministeren]

Siden 1976 har der eksisteret en laboratorieplan for de kommunale miljø- og levnedsmiddelkontrolenheder som forudsat i levnedsmiddellovens kapitel 9 og den nugældende miljøbeskyttelseslovs kapitel 8. Der eksisterer i dag 38 lokale miljø- og levnedsmiddelkontrolenheder.

Ved Folketingets vedtagelse den 28. maj 1991 af miljøministerens forslag til ny miljøbeskyttelseslov (L 74) er lovens kapitel om laboratorier udgået, og de kommunale myndigheder kan derfor med virkning fra 1. januar 1992 tillægge laboratorieopgavernes varetagelse på miljøområdet uafhængigt af laboratorieplanen.

I Finansministeriets betænkning nr. 1217 om modernisering af levnedsmiddelkontrollen i Danmark (marts 1991) har et tværministerielt embedsmandsudvalg foreslået, at der fremover bør etableres langt færre tilsynsenheder til varetagelse af levnedsmiddelkontrollen end de nuværende 38 enheder. Udvalget foreslår samtidig, at der i forbindelse med reduktionen i enhedernes antal finder en udlægning sted af opgaver fra de centrale statslige myndigheder til de større decentrale enheder, hvorved der kan etableres en enstrengt struktur i forhold til virksomhederne.

Jeg er som udgangspunkt positivt indstillet over for udvalgets forslag. Der vil dog skulle finde en nærmere konkretisering af forslaget sted, inden der kan blive tale om at fremsætte lovforslag om ændring af levnedsmiddelloven og om at skabe en ny lokal struktur på levnedsmiddelkontrolområdet. Denne konkretisering kan formentlig mest hensigtsmæssigt udføres af en arbejdsgruppe på embedsmandsplan, som jeg forventer at nedsætte i den nærmeste tid.

Spm. nr. S 615

Til *skatteministeren* (3/6 91) af:

Jens Thoft (SF):

»Hvad agter ministeren at foretage sig i anledning af, at forsikringsselskaberne i stort omfang omgår den såkaldte statsafgift på ansvarsforsikringer for motorkøretøjer ved at underfakturere ansvarsdelen og overfakturere kaskodelen på motorkøretøjsforsikringer?«

Begrundelse

Ser man på skadeprocenterne, jf. beretning

fra Finanstilsynet bilag 3, Skadeforsikringsselskaber 1989, fremgår det, at ansvarsforsikringerne reelt giver klar underdækning for forsikringsselskaberne, mens kaskoforsikringerne giver tilsvarende klar overdækning. Forsikringsselskaberne opkræver altså bevidst for lille en ansvarsdel, mens dette hentes hjem på kaskodelen af forsikringen. Herved sparer forsikringsselskabet/forsikringstagerne den 50 pct. statsafgift, der er på disse ansvarsforsikringer. At der sker en omgåelse, fremgår også af, at tegner bilisten kun ansvarsforsikringen (der er lovpligtig), sker det til en langt højere pris, end hvis man har begge forsikringer.

Resultatet af denne trafik er to ting: For det første sker der en unfair konkurrence over for selskaber, der ikke kan benytte denne omgælsesmulighed, f.eks. de såkaldte gruppeforsikringsselskaber, for det andet unddrages statskassen betydelige beløb.

Problemet kan løses på to måder: Enten må det som et minimum sikres, at ansvarspræmien dækker de faktiske udgifter, eller også bør man opkræve et fast beløb pr. forsikring. Den bestående tilstand er under alle omstændigheder helt uholdbar.

Svar (10/7 91):

Skatteministeren (Enggaard, fg.):

Efter loven skal der betales afgift af ansvarsforsikringer for de ifølge færdselsloven registrerede motorkøretøjer, traktorer samt påhængskøretøjer m.v. Der skal også svares afgift af ansvarsforsikringer for knallerter.

Intentionen med afgiftsloven, der trådte i kraft den 1. juli 1975, var, at bilejerne skulle betale et bidrag til dækning af det offentlige udgifter til trafikofre. Det årlige provenu udgør nu ca. 900 mio. kr. ekskl. knallertforsikringer.

Afgiftsgrundlaget er den præmiebetaling, som aftales mellem forsikringsselskabet og forsikringstageren. Præmien er derfor i de fleste tilfælde bl.a. gradueret efter forsikringstagerens skadefri anciennitet. Der er således en vis sammenhæng mellem afgiftsbetalingen og risikoen for at påføre det offentlige udgifter til trafikofre.

Beretningen fra Finanstilsynet for 1989 viser, at skadeforsikringsselskaberne havde en samlet præmieindtægt på ansvarsforsikringer på 2.112 mio. kr., medens erstatningerne udgjorde 1.859 mio. kr. For de afgiftsfri kaskoforsikrin-